

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Czesław Siekierski

Warszawa, 30 kwietnia 2024 r.
znak sprawy: BM.zp.058.17.2024

Pan

Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu RP

Dotyczy: odpowiedź na interpelację nr 2540.

Szanowny Panie Marszałku,

w związku z przesłaną interpelacją nr 2540 złożoną przez Posła na Sejm RP Pana Krystiana Łuczaka w sprawie pomocy rolnikom powiatu włocławskiego w związku z postulatami rolników działających w ramach akcji #ProtestRolników, poniżej przedstawiam stanowisko w przedmiotowej sprawie.

- **Rozwiązanie problemów nadmiernego importu towarów rolno-spożywczych z Ukrainy i innych krajów pozaunijnych.**

Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi priorytetowo traktuje problem nadmiernego importu z Ukrainy oraz minimalizację ryzyka podobnych niekorzystnych zjawisk w handlu z innymi krajami trzecimi. Jednocześnie działania administracji polskiej powinny być zgodne z prawem UE i innymi zobowiązaniami międzynarodowymi w obszarze handlu.

Jak wynika z traktatów UE, stosowanie środków handlowych w imporcie z krajów pozaunijnych jest w wyłącznej kompetencji UE. Środki takie, jako część wspólnej polityki handlowej UE, mogą być wprowadzane decyzją instytucji unijnych przy wiodącej roli Komisji Europejskiej (KE). Ponadto zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami stosowanie restrykcji w imporcie, w tym ograniczeń ilościowych czy zakazów jest dopuszczalne w ściśle określonych, nadzwyczajnych sytuacjach (zwłaszcza w celu ochrony zdrowia i bezpieczeństwa publicznego oraz w innych okolicznościach określonych porozumieniami w ramach Światowej Organizacji Handlu - WTO).

Wprowadzenie przez Polskę restrykcji w imporcie z krajów pozaunijnych samodzielnie (tj. bez zgody UE) i w sposób niezgodny z międzynarodowymi zobowiązaniami wiązałoby się z ryzykiem wszczęcia przez KE lub na wniosek podmiotu gospodarczego

wobec naszego kraju postępowania naruszeniowego przed Trybunałem Sprawiedliwości UE. Mogłoby także wywołać zaskarżenie naszych działań przez kraje trzecie przed WTO lub innymi sądami międzynarodowymi oraz zastosowanie przez te kraje działań odwetowych w postaci barier w dostępie do ich rynków dla polskiego eksportu.

Odnosząc się do relacji z Ukrainą, informuję, że w dalszym ciągu obowiązuje zakaz importu kukurydzy, pszenicy, rzepaku i słonecznika oraz niektórych produktów ich przetwórstwa wprowadzony przez Polskę od 16 września 2023r., po tym jak Komisja Europejska odmówiła przedłużenia podobnych środków wprowadzonych na poziomie UE w imporcie do Polski, Słowacji, Węgier, Rumunii i Bułgarii. Od czasu wprowadzenia ww. zakazu nie odnotowuje się przywozu tych produktów do Polski. Możliwy jest jedynie ich tranzyt z Ukrainy przez terytorium Polski. Tranzyt ten jest monitorowany przez służby celne, po to aby produkty te rzeczywiście opuszczały terytorium Polski i nie pozostawały w kraju. Zakaz przywozu obowiązuje bezterminowo.

Jednocześnie prowadzimy ze stroną ukraińską dwustronne rozmowy na poziomie technicznym i politycznym, które mają na celu uregulowanie wzajemnego handlu artykułami rolno-spożywczymi, aby handel ten nie powodował pogorszenia warunków gospodarowania producentów rolnych w Polsce.

Niezależnie od tego trzeba pamiętać, że Ukraina jest dużym rynkiem zbytu dla polskich produktów rolno-spożywczych. Wartość polskiego eksportu żywności do Ukrainy w 2023 r. była na poziomie 1 033 mln EUR (4,73 mld zł). Był to wzrost o 9,3% w porównaniu z 2022 r. Na szczególną uwagę zasługuje eksport produktów mlecznych - w 2023 r. z Polski do Ukrainy wysłano ich około 35,0 tys. ton, z czego najwięcej serów i twarogów (16,9 tys. ton), maślanek i jogurtów (7,6 tys. ton), serwatki (5,1 tys. ton), a także owoców mrożonych (około 3,1 tys. ton) - z czego najwięcej mrożonych wiśni (1,8 tys. ton). Ewentualne wprowadzenie ograniczeń przez stronę ukraińską w przywozie produktów rolnych z Polski, w ramach odpowiedzi na działania Polski dotyczące rozszerzenia zakazu przywozu produktów z Ukrainy do naszego kraju, mogłoby spowodować straty dla naszych producentów i eksporterów.

Poszukujemy więc rozwiązań, które byłyby akceptowalne dla Komisji Europejskiej, innych krajów członkowskich UE oraz strony ukraińskiej. W dyskusji na forum UE na temat przedłużenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie autonomicznych środków handlowych (ATM) dla Ukrainy Polska była jednym z nielicznych krajów UE, które zabiegały o modyfikację tych środków. Próbowaliśmy przekonać naszych partnerów z Komisji Europejskiej i innych Państw Członkowskich. do takich modyfikacji, aby regulacja ATM lepiej chroniła wrażliwe sektory rolnictwa i pozwalała na skuteczne działania przeciwdziałające nadmiernemu importowi z Ukrainy. Nie wszystkie nasze postulaty zostały uwzględnione, ale w wyniku naszych działań prawdopodobnie zostaną przyjęte rozwiązania wzmacniające ochronę sektora rolnego w porównaniu z obecnym stanem prawnym. Dla najbardziej wrażliwych produktów, takich jak cukier, jaja czy mięso drobiowe, a także owies, niektóre przetwory zbożowe oraz miód, przewidziany jest automatyczny mechanizm przywrócenia przez Komisję Europejską kontyngentów taryfowych (TRQ) i ceł zgodnych z Układem o stowarzyszeniu UE-Ukraina, jeśli import z Ukrainy przekroczy średnią z okresu referencyjnego (II połowa 2021, całe lata 2022 i 2023). W przypadku wszystkich produktów objętych ATM (tj. nie w pełni zliberalizowanych w umowie

stowarzyszeniowej z Ukrainą), w razie gdyby import powodował zakłócenia na rynku, kraje członkowskie będą mogły wnioskować do KE o przywrócenie ceł lub przyjęcie innych środków ograniczających import. Procedura badania tych wniosków przez KE ma trwać maksymalnie 4 miesiące, ale w pilnych sytuacjach będzie możliwość przyjęcia środków tymczasowych już w ciągu 21 dni od złożenia wniosku.

Część z naszych postulatów nie została uwzględniona. Postulowaliśmy m.in. uwzględnienie możliwości zastosowania środków ochronnych również do produktów w pełni zliberalizowanych (np. owoców miękkich), ale postulat nie został przyjęty. Projekt rozporządzenia ATM stanowi jednak istotną poprawę w porównaniu z obecnym stanem prawnym. Trudno byłoby osiągnąć więcej, biorąc pod uwagę, że środki ATM są traktowane przez instytucje unijne i p.c.z. jako ważny element wsparcia Ukrainy w warunkach wojennych.

W kwestii kaucji na wwóz towarów zza wschodniej granicy informujemy, że resortem wiodącym w sprawach ew. ich wprowadzenia i oceny tego mechanizmu jest Ministerstwo Finansów. W ocenie Ministerstwa Finansów nie ma możliwości wprowadzenia rozwiązań prawnych ani innych działań, które pozwoliłyby na realizację postulatu środowisk rolniczych dotyczącego wprowadzenia kaucji w tranzycie towarów ukraińskich przez terytorium Polski. Realizacja wspomnianego postulatu stanowiłaby naruszenie traktatów europejskich (m.in. TFUE). Ponadto postulowane wprowadzenie „kaucji tymczasowej” nie jest i nie może być zabezpieczeniem, które składane jest na podstawie przepisów celnych na pokrycie istniejących lub potencjalnych długów celnych. Zabezpieczenia składane na podstawie przepisów celnych składane są na poczet należności celnych ciężących na importowanym towarze. Kaucja zaś nie posiada takiego charakteru.

Niezależnie od powyższego trzeba pamiętać, że niskie ceny zbóż na całym świecie są spowodowane m.in. ich dużymi zapasami, mniejszym popytem ze strony tradycyjnych importerów w Afryce i Azji związanym z trudną sytuacją ekonomiczną w tych regionach oraz przede wszystkim faktem, że Rosja jako największy eksporter pszenicy na świecie, sprzedaje ją po niskich cenach, co wpływa na presję cenową na całym świecie i na pogorszenie warunków gospodarowania producentów zbóż również w Polsce.

Odnosząc się do kwestii kontroli informujemy, że produkty rolne przywożone do Polski spoza UE są kontrolowane na granicy przez właściwe Inspekcje.

Graniczna kontrola fitosanitarna nasion przeznaczonych do siewu pochodzących z Ukrainy prowadzona jest przez Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa. Kontrola obejmuje 100% importowanych przesyłek.

Za badania jakości produktów rolno-spożywczych na granicy odpowiada m.in. Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych. W ramach w swoich kompetencji IJHARS dokonuje kontroli granicznych jakości handlowej przywożonych z zagranicy artykułów rolno-spożywczych wskazanych w rozporządzeniu w sprawie wykazu artykułów rolno-spożywczych przywożonych z zagranicy.

Właściwy do prowadzenia urzędowej kontroli przywożonych na terytorium Unii Europejskiej przesyłek pasz i zbóż przeznaczonych na cele paszowe, zgodnie z art. 46

ust. 1 ustawy o paszach, jest graniczny lekarz weterynarii. Organy urzędowej kontroli w oparciu o przepisy rozporządzenia (UE) nr 2017/625 prowadzą m.in. kontrolę dokumentów, kontrolę identyfikacji, kontrolę bezpośrednią.

Graniczne sanitarne kontrole towarów są przeprowadzane na przejściach granicznych przez państwowych granicznych inspektorów sanitarnych oraz w miejscach przeznaczenia towarów, siedzibie importera albo odbiorcy towarów przez państwowych powiatowych lub państwowych granicznych inspektorów sanitarnych.

W przypadku, gdy importowana z państwa trzeciego przesyłka nie spełnia wymagań przywozowych (stwierdzenie uchybień, nieprawidłowości, niezgodne wyniki badań laboratoryjnych, błędne oznakowanie lub brak oznakowania produktu), organy urzędowej kontroli na granicy podejmują działania mające na celu niedopuszczenie do wykorzystania, w żywieniu ludzi lub zwierząt, zakwestionowanego produktu – nie zostaje wydana decyzja zezwalająca na wwóz na terytorium UE, towar nie jest dopuszczony do obrotu, a przesyłka podlega odesłaniu do państwa pochodzenia lub zniszczeniu na koszt osoby/podmiotu odpowiedzialnego za przesyłkę.

Niezależnie od tego obecnie prowadzony jest przegląd procedur na wszystkich etapach kontrolnych produktów rolno-spożywczych na granicy z Ukrainą, realizowanych przez służby celne, Inspekcję Weterynaryjną, Państwową Inspekcję Sanitarną i Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, w celu uszczelnienia tych kontroli i zapewnienia, że towary te są dokładnie na granicy sprawdzane.

Ponadto informuję, że 25 kwietnia 2024 r. Rada Ministrów przyjęła rozporządzenie zmieniające rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie szczegółowego zakresu i sposobów realizacji niektórych zadań Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, które między innymi dotyczy uruchomienia pomocy dla producentów zbóż, którym zagraża utrata płynności finansowej w związku z ograniczeniami na rynku rolnym spowodowanymi agresją Federacji Rosyjskiej wobec Ukrainy. Na podstawie przedmiotowego rozporządzenia będzie realizowana pomoc w formie dopłat do zbóż dla producentów rolnych.

Pomocą zostaną objęci producenci zbóż, którzy w okresie od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 31 maja 2024 r. dokonali sprzedaży pszenicy, pszenżyta, żyta, jęczmienia i mieszanek zbożowych.

Stawki pomocy będą zróżnicowane i będą wynosić:

- 200zł/t zbóż sprzedanych od 1 stycznia do 10 marca br. oraz
- 300 zł/t zbóż sprzedanych od 11 marca do 31 maja 2024 r. w przeliczeniu na 1 ha upraw zbóż.

Wnioski o pomoc producenci zbóż będą składać w biurach powiatowych Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa do 5 czerwca br.

Na realizację tej pomocy zaplanowano 2,1 mld zł.

Przyjęte rozporządzenie jest zgodne z oczekiwaniami, które były prezentowane przez rolników i wpłynie na poprawę sytuacji finansowej producentów zbóż.

- **Wycofanie się z przepisów związanych z tzw. Europejskim Zielonym Ładem.**

Jeśli chodzi o Europejski Zielony Ład to powszechnie wiadomo, że podejście do niego mocno ewaluowało na przestrzeni ostatnich kilku lat. Na YouTube można obejrzeć filmik firmowany przez MRiRW w 2021 r., w którym występuje Pan Komisarz Wojciechowski podkreślając, że „Europejska Wspólna Polityka Rolna i Zielony Ład to wielka szansa dla rolnictwa w Polsce, szczególnie dla małych i średnich gospodarstw rodzinnych.”. Link do filmiku: https://www.youtube.com/watch?v=qS7KIkR_STI

Obecnie w 2024 r., w sytuacji trwających protestów rolniczych od Pana Komisarza można było usłyszeć, że „każdy rolnik może wyrzucić Zielony Ład "do kosza", bo wystarczy nie złożyć wniosku o dopłaty bezpośrednie, żeby nie podlegać żadnym rygorom”.

Na szczęście rolnicy nie są zdezorientowani tym, że te same rozwiązania raz się chwali, a innym razem poleca się je wyrzucać. Są zdeterminowani i przekonani, że Zielony Ład podcina skrzydła polskiemu rolnictwu i wymaga pilnych korekt.

W ostatnich miesiącach, w związku z trudną sytuacją, w jakiej znaleźli się rolnicy, na forum UE toczy się debata nt. uproszczenia Wspólnej Polityki Rolnej (WPR) i zmniejszenia obciążeń administracyjnych nakładanych na rolników. Zdaniem Polski konieczne jest wprowadzenie uproszczeń i wycofanie wymogów zbyt obciążających rolników, dlatego też Polska jest aktywnym uczestnikiem tej dyskusji.

W rezultacie działań podjętych m.in. przez Polskę i inne państwa członkowskie, Komisja Europejska (KE) w dniu 15 marca 2024 r. przedstawiła projekt zmiany dwóch aktów bazowych UE 2021/2115 oraz 2021/2116 („zmiana rozporządzeń bazowych”)¹ w zakresie m.in. warunkowości i ekoschematów. Zaproponowane zmiany są szybką reakcją na obecną sytuację w rolnictwie i stanowią efekt dyskusji nad uproszczeniem WPR. Przedmiotowy projekt zmiany rozporządzeń bazowych należy ocenić pozytywnie, gdyż zaproponowane przepisy usuwają albo znacznie upraszczają, zgodnie z oczekiwaniami rolników i w zgodzie z poprawną agrotechniką, te normy w ramach warunkowości WPR, które wpływały na decyzje produkcyjne rolników lub wręcz ograniczały produkcję.

Zmiany zaproponowane przez KE w projekcie zmiany rozporządzeń bazowych dotyczą głównie:

- zniesienia obowiązku ugorowania 4% gruntów ornych (tzw. GAEC 8) – w zamian państwo członkowskie ma obowiązek ustanowienia odpowiedniego ekoschematu, czyli dobrowolnych i płatnych interwencji dla rolników. W dniu 5 kwietnia 2024 r. Komitet Monitorujący Plan Strategiczny WPR 2023-2027 pozytywnie zaopiniował projekt uchwały wprowadzającej w Polsce od 2024 r.

¹ Projekt rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) 2021/2115 i (UE) 2021/2116 w odniesieniu do norm dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, schematów na rzecz klimatu, środowiska i dobrostanu zwierząt, zmian w planach strategicznych WPR, przeglądu planów strategicznych WPR oraz zwolnień z kontroli i kar (COM(2024)139).

ekoschemat Grunty wyłączone z produkcji. Ekoschemat jest dobrowolny dla rolnika.

Rolnicy realizujący ten ekoschemat będą otrzymywali płatność za wyłączenie gruntów ornych z produkcji – do powierzchni nie większej niż 4% powierzchni gruntów ornych w gospodarstwie. Szacowana stawka płatności wynosi 563 zł/ha, tj. ok. 126,52 EUR/ha.

Wdrożenie nowego ekoschematu umożliwi rolnikom dobrowolne wyłączenie z produkcji części gruntów ornych, za co będą otrzymywali płatności. Na gruntach wyłączonych z produkcji będzie obowiązywał zakaz prowadzenia produkcji rolnej do dnia 31 lipca (w tym zakaz wypasu i koszenia) oraz zakaz stosowania środków ochrony roślin.

Zgodnie ze zmianą rozporządzeń bazowych, wdrożenie tego ekoschematu pozwoli na zniesienie obowiązku ugorowania 4% gruntów ornych w ramach normy GAEC 8 już w 2024 r.

Tym samym w Polsce po wprowadzeniu w 2024 r. nowego ekoschematu Grunty wyłączone z produkcji i nowelizacji prawa krajowego w tym zakresie, norma GAEC 8 nadal będzie obowiązywała i będzie się składała z dwóch elementów: (i) zachowanie elementów krajobrazu, (ii) zakaz przycinania żywopłotów i drzew podczas okresu lęgowego ptaków oraz okresu wychowu młodych.

- Uproszczenia w normie dot. obowiązku utrzymania okrywy glebowej (tzw. GAEC 6) – państwo członkowskie będzie miało swobodę w decydowaniu w jakim okresie roku ustanowić obowiązek utrzymania okrywy glebowej – od dnia 1 stycznia 2024 r. Propozycja wychodzi naprzeciw polskim postulatam i oczekiwaniom rolników. Polska w ramach zmiany Planu Strategicznego WPR 2023-2027 proponowała ustanowić dodatkowy okres utrzymania pokrywy glebowej dla upraw wcześniej zbieranych, tj. zbóż, rzepaku i rzepiku (od dnia zbioru do dnia 15 października) z możliwością wykonania zabiegów agrotechnicznych w tym okresie, np. siewu roślin ozimych. Dotychczas KE sprzeciwiała się takiej zmianie. Niemniej jednak dzięki zmianie rozporządzeń bazowych taka zmiana będzie możliwa.
- Uproszczenia w normie dot. zmianowania (tzw. GAEC 7) – rolnicy teraz będą mieli wybór, czy stosować dywersyfikację upraw, czy zmianowanie – od dnia 1 stycznia 2024 r. Dzięki zmianie rozporządzeń bazowych państwa członkowskie mają możliwość wprowadzenia w ramach normy GAEC 7 (obok zmianowania) również dywersyfikacji upraw. W przypadku wyboru dywersyfikacji upraw dla gospodarstw od 10 do 30 ha wystarczy posiadać 2 uprawy, z tym że największa uprawa nie może stanowić więcej niż 75%, a dla gospodarstw powyżej 30 ha wystarczy posiadać 3 uprawy, z tym że największa uprawa nie może stanowić więcej niż 75%, a dwie uprawy główne więcej niż 95%.
- Zwolnienia gospodarstw do 10 ha z kontroli i sankcji za niespełnianie warunkowości. Konieczne jest teraz jak najszybsze zakończenie prac legislacyjnych na forum UE oraz przyjęcie przez instytucje unijne obecnie procedowanej zmiany unijnych rozporządzeń bazowych, czego konsekwencją będzie nowelizacja krajowych aktów prawnych w tym zakresie. Przyjęcie tego

projektu i jego wdrożenie powinno wpłynąć na poprawę sytuacji ekonomicznej rolników.

Ponadto w porozumieniu z organizacjami rolniczymi powołane zostaną zespoły międzyresortowe do przygotowania systemowych rozwiązań w różnych obszarach problemowych, w tym również w zakresie przeglądu wymogów i norm Zielonego Ładu.

Natomiast w kwestii rozporządzenia o odbudowie zasobów przyrodniczych należy podkreślić, że MRiRW od początku prac nad projektem zgłaszało negatywne stanowisko wobec trudnych do zrealizowania przez rolników celów dotyczących odtworzenia ekosystemów rolniczych, w szczególności: odtwarzania osuszonych torfowisk, zwiększenia liczebności ptaków i motyli krajobrazu rolniczego oraz odsetka gruntów rolnych z elementami krajobrazu o wysokiej różnorodności.

W wyniku uwag m.in. Polski złagodzone przepisy w zakresie ekosystemów rolnych i zwiększono elastyczność dla państw członkowskich. Jednak nowe przepisy nadal wskazują m.in. na potrzebę przywracania osuszonych torfowisk (co najmniej 30% osuszonych torfowiskach do 2030 r., z czego co najmniej 1/4 musi zostać nawodniona). Dodano również zapisy zapewniające dobrowolny charakter zobowiązań z zakresu nawodnień względem rolników. W przypadku ponownego nawadniania osuszonych torfowisk, umożliwiono obniżenie celów ze względu na znaczący negatywny wpływ np. na infrastrukturę lub interes publiczny.

Mimo wprowadzonych uproszczeń przepisy nadal charakteryzują się wysokim poziomem ambicji względem rolnictwa, trudnym do osiągnięcia w tak krótkim czasie, co budzi duże obawy rolników. Z tego względu na posiedzeniu Rady UE w dniu 25 marca 2024 r. Polska miała zagłosować przeciwko przyjęciu tych przepisów. Jednak prezydencja belgijska odłożyła to głosowanie. Obecnie nie jest znany termin zakończenia prac nad tym rozporządzeniem.

- **Zniesienie ograniczeń chowu i hodowli zwierząt.**

W sektorze rolnictwa większość emisji gazów cieplarnianych pochodzi z nawożenia oraz hodowli zwierząt. Obawy związane z ograniczeniem pogłowia zwierząt wynikają głównie z polityki klimatycznej UE, która zakłada redukcję emisji GHG we wszystkich sektorach gospodarki. Cel redukcyjny dla sektora rolnego nie został jednak sformułowany w żadnym akcie prawnym. Istnieje natomiast wspólny cel (-17,7% redukcji GHG w stosunku do 2005 r.) określony dla 4 sektorów łącznie: rolnictwa, transportu, gospodarki odpadami i sektora komunalno-bytowego (sektory te określane są jako sektory non-ETS). Emisje z rolnictwa stanowią w Polsce około 16-17% emisji w całym non-ETS.

Należy zauważyć, że obecnie, zarówno na poziomie krajowym jak i unijnym, nie ma przepisów ani nie są prowadzone dyskusje nad wprowadzeniem przepisów, które nakazywałyby rolnikom ograniczanie chowu i hodowli zwierząt. Przeciwnie, mając na uwadze szczególne trudności, których doświadczają rolnicy utrzymujący zwierzęta, Polska kontynuuje wsparcie związane z produkcją do zwierząt. Wsparcie to jest realizowane we wszystkich dopuszczonych przepisami Unii Europejskiej sektorach, tj. wołowiny i cielęciny (płatność do bydła), mleka i przetworów mlecznych (płatność do krów), mięsa baraniego i mięsa koziego (płatność do owiec i płatność do kóz).

Ogółem w latach 2024-2027 na wsparcie związane do zwierząt w ramach czterech ww. płatności Polska zamierza przeznaczyć ok. 1,37 mld EUR (w tym ok. 714,3 mln EUR na płatność do bydła, ok. 631,7 mln EUR na płatność do krów, ok. 19,4 mln EUR na płatność do owiec oraz ok. 1,1 mln EUR na płatność do kóz).

Rolnicy mogą także otrzymać wsparcie do produkcji zwierzęcej w ramach ekoschematu „Dobrostan zwierząt” (ok. 281 mln EUR/rok, średnia z lat 2024-2026) i w ramach interwencji „Zachowanie zagrożonych zasobów genetycznych zwierząt w rolnictwie” (ok. 22 mln EUR/rok, średnia z lat 2024-2026). Ten kierunek produkcji jest także wspierany pośrednio poprzez wsparcie do ekstensywnego użytkowania trwałych użytków zielonych (ekoschemat: „Rolnictwo węglowe i zarządzanie składnikami odżywczymi”, praktyka „Ekstensywne użytkowanie trwałych użytków zielonych (TUZ) z obsadą zwierząt”).

Dodatkowo, informuję, że płatności do produkcji zwierzęcej mają charakter powszechny - są skierowane do wszystkich hodowców bydła, owiec i kóz w całym kraju i do wszystkich ras. Płatności przysługują na sztukę zwierzęcia, a nie do DJP.

Tylko w ramach niektórych płatności bezpośrednich stosowane są limity powierzchni, przy czym limit 300 ha występuje jedynie w przypadku płatności redystrybucyjnej (płatność przysługuje, jeżeli łączna powierzchnia gruntów będących w posiadaniu rolnika wynosi co najmniej 1 ha i nie przekracza 300 ha, do powierzchni gruntów nie większej niż 30 ha). Dlatego nie można zgodzić się ze stwierdzeniem, że wsparcie do produkcji roślinnej przysługuje do pierwszych 300 ha.

- **Obniżenie lub anulowanie drugiej raty podatku rolnego za rok 2024 lub też wskazanie magazynu, do którego rolnicy będą mogli opłacić równowartość podatku rolnego w formie płodów rolnych, zgodnych z cennikiem GUS – w związku z trudną sytuacją finansową w rolnictwie, a także problemami ze zbytem towarów.**

Na podstawie art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (tj. Dz.U. z 2020 r. poz. 333 i z 2023 r. poz. 1450) Rada Gminy jest uprawniona do obniżenia ceny skupu żyta ustalonej na podstawie komunikatu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, ogłaszanego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, przyjmowanej jako podstawa obliczania podatku rolnego na obszarze gminy.

Aktualnie przygotowwany jest na posiedzenie Stałego Komitetu Rady Ministrów projekt ustawy o pomocy producentom rolnym w zapłacie części podatku rolnego za 2024 r., który był przedmiotem uzgodnień międzyresortowych i konsultacji społecznych.

W projekcie ustawy proponuje się, że część zapłaty IV raty podatku rolnego za 2024 r. nastąpiła ze środków budżetu państwa na podstawie wniosku o pomoc złożonego przez producentów rolnych do urzędu gminy/miasta lub producenci rolni otrzymają częściową refundację na rachunek bankowy wskazany we wniosku

o pomoc, w przypadku dokonania zapłaty w całości podatku rolnego za 2024 r. do dnia złożenia wniosku o pomoc.

Z wyrazami szacunku

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Czesław Siekierski

/podpisano elektronicznie/

Do wiadomości:

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów – Departament Spraw Parlamentarnych.